

AEROMAGNETISK ANOMALIKART

AEROMAGNETIC ANOMALY MAP

Målestokk/Scale 1:250000

kilometers

WGS 84 / UTM zone 32N

Midtmeridian / Central Meridian: 9° E

Generell beskrivelse

Kartet er sammensatt av flymagnetiske data. Flyhøyde, profilstrekning og profilavstanden til de flymagnetiske målingene varierer. Profilavstanden er minst over fastlands-Norge (0,5–2,5 km), og størst over kontinentalplatået (3–6 km). Fjellområdene med tett topografi på Vestlandet og i Nord-Norge er målt på konstant barometrisk høyde (800, 1000 og 1500 m) mens det i de øvrige områdene på fastlands-Norge er flyt med konstant terränghöjd (150 og 300 m). Magnetfeltet er ikke omregnet til et felles flyhøyde.

De flymagnetiske data fra fastlands-Norge og kontinentalplatået er basert på et 500x500 m rutennet interpolert fra digitaliserte håndkonturerte kart. Anomalikartet er beregnet ved å trekke det globale referansefeltet DGRF 1965.0 (Definite Geomagnetic Reference Field 1965.0) fra det magnetiske totalfeltet. Kartet er produsert med en pseudo-relief teknikk med 'belysning' fra sørøst. Denne type kart framhever linjeasjoner og kontraster som ikke er så lett synlig på konvensjonelle konturkart.

General description

The map is compound from airborne magnetic measurements. Flight altitudes, flying directions, and line-spacing of the aeromagnetic surveys varied widely. The line spacings were smallest over mainland Norway (0.5–2.5 km) and largest over the continental shelf (3–6 km). The mountainous areas with rough topography in western and northern Norway were flown at a constant barometric height (800, 1000 and 1500m) while the remaining areas of mainland Norway were drape-flown (150 and 300 m altitude). No attempt was made to transform magnetic-anomaly data to a common altitude.

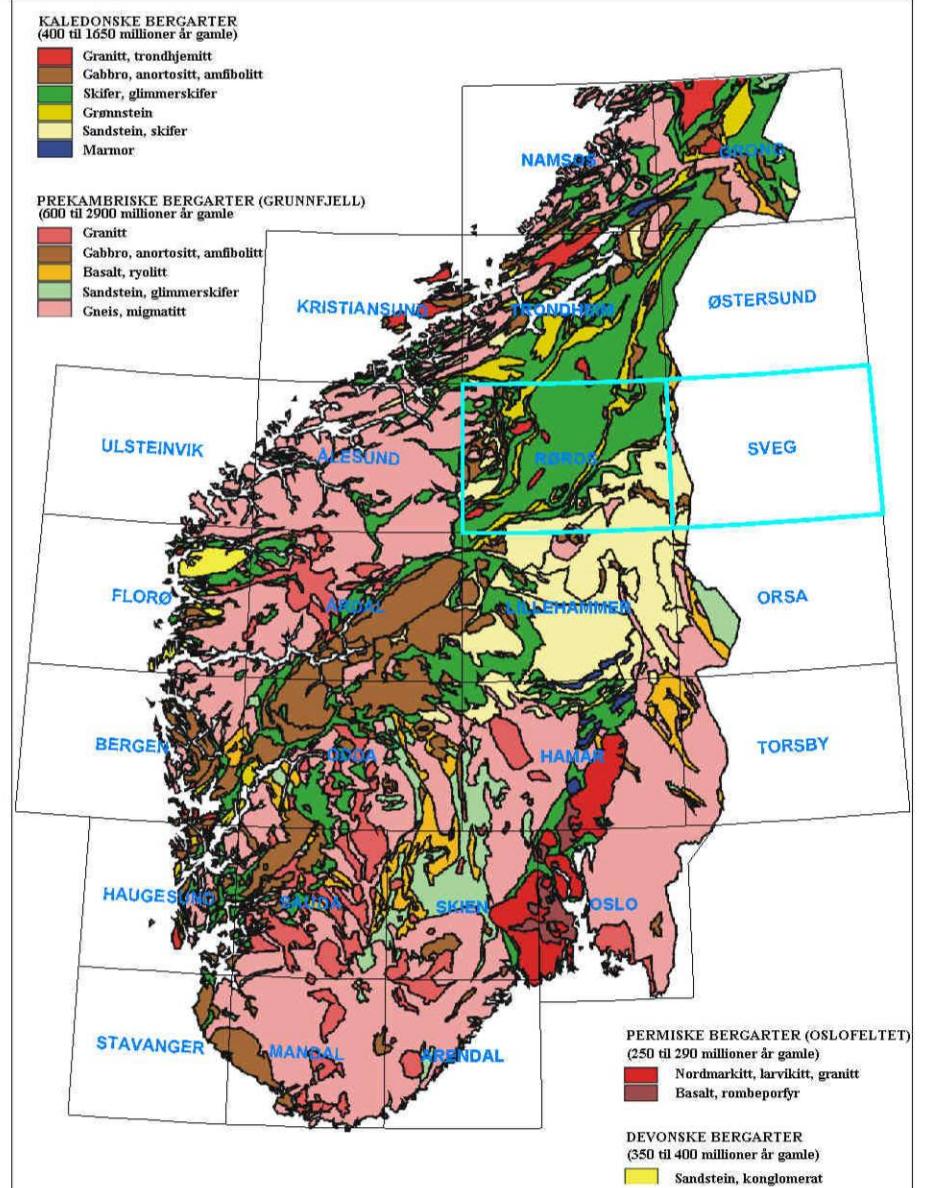
The aeromagnetic data from mainland Norway and the Norwegian continental shelf are based on a 500x500 m grid interpolated from digitised hand-drawn contour maps. The magnetic total field was reduced to anomaly values by using the Definite Geomagnetic Reference Field 1965.0 (DGRF 1965.0). The map was produced using a pseudo-relief technique with 'illumination' from the southeast. This type of map enhances lineations and contrasts not easily discernible in the conventional contour maps.

Berggrunnsgeologisk kart

1: 250 000 Series

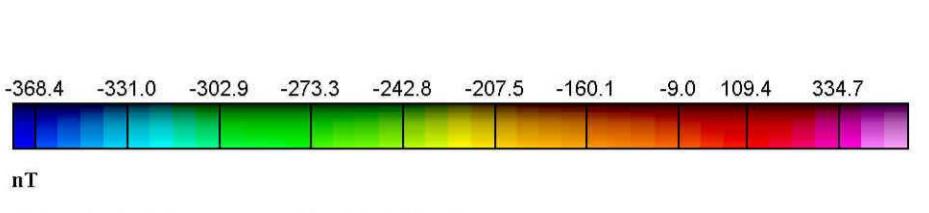
Bedrock maps

1: 250 000 Series

Tegnforklaring / Legend

- Susceptibilitet / Susceptibility, SI (utdrag fra database, minste avstand 1 km / extraction from database, minimum spacing 1 km)
- Bergartsgrense / Lithological boundary (geologiske grenser tatt fra NGUs berggrunnsgeologiske kartserie 1:250 000 / geological boundaries are taken from the Geological Survey's corresponding 1:250 000 bedrock geological series)
- Forkastning / Fault
- Vei / Road

Koteavstander / Contour intervals 25, 100 & 500 m

Dette kartet er utgitt i samme målestokk som det gravimetriske residualkartet og det berggrunnsgeologiske kartet.

The present map covers the same area as the gravimetric and the bedrock geological maps.

Referanse til kartet / Reference to this map:

Gjellein, J.
Aeromagnetisk anomalikart, Røros-Sveg Målestokk 1: 250 000.
Norges geologiske undersøkelse 2007.

Dette kartet kan bestilles fra
Norges geologiske undersøkelse, N-7491 Trondheim (www.ngu.no).
This map can be obtained from:
Geological survey of Norway, N-7491 Trondheim (www.ngu.no).

Kartgrunnlag: N250 fra Statens kartverk. Ref. LKS8 2004/03793